

بسم الله الرحمن الرحيم

متن «حدیث معرفت به نورانیت امیرالمومنین»

ابوذر غفاری از سلمان فارسی سوال کرد معرفت امیرالمومنین علیه السلام به نورانیت چگونه است؟ گفت: ای جنذب (لقب اباذر) بیا برویم تا از خود آن حضرت سوال کنیم می گوید: نزد آن حضرت آمدم و او را نیافتیم در آن جا منتظر ماندیم تا تشریف آوردند حضرت فرمود: چه باعث شده که اینجا بیایید؟ گفتند: آمدمیم تا از معرفت شما به نورانیت سوال کنیم مولا فرمودند: خوشامدید ای دوستان من که در دین خود متعهد و پاینده هستید و کوتاهی نمی کنید، و هر آینه دانستن این مطلب بر هر مرد مومن وزن مومنه ای واجب است سپس فرمودند: ای سلمان و ای جنذب ایمان کسی کامل نمی گردد تا به حقیقت و نورانیت من معرفت پیدا کند و وقتی چنین شناختی از من پیدا کرد از کسانی می شود که خداوند قلب او را برای ایمان امتحان کرده و سینه اش را برای اسلام گشاده کرده و عارف آگاه شده است و کسی که در این گونه معرفت و شناخت کوتاهی کند او در شک و تردید باقی می ماند ای سلمان و ای جنذب شناختن من به نورانیت در حقیقت شناختن خداست و شناخت خدا در حقیقت معرفت من به نورانیت است و این دین خالص است که خدای سبحان فرموده است: (وبنندگان امر نشدند مگر به اینکه خدا را خالصانه و در حالیکه دین خود را خالص کرده اند عبادت کنند، نماز را به پادارند و زکات را پردازند و این دینی است که از افراط و تفریط به دور و در حد اعتدال است سوره بینه 5/) فرموده است: امر نشدید مگر به نبوت محمد صل الله علیه و آله و این دین سهل و آسان محمدیه است بعد در تفسیر (یقیموا الصلاة) فرمود: هر کس ولایت مرا به پاداشت نماز را به پاداشته است، و به پاداشتن ولایت من سخت و دشوار است که آن را تحمل نمی کند و طاقت پذیرش آن را ندارد مگر فرشته مقرب یا پیغمبر مرسل و یا بنده مومنی که خدا قلب او را از ایمان امتحان کرده باشد پس فرشته زمانی

که مقرب نباشد و پیغمبر مرسل نباشد و مومن هنگامی که امتحان شده نباشد نمی تواند آن را بپذیرد سلمان عرض کرد: ای امیرالمومنان، مومن کیست و حدود ایمان چیست؟ آن را بیان فرمائید تا کاملاً بشناسم فرمود: مومن امتحان شده کسی است که در امور ولایت ما چیزی به او نمی رسد مگر اینکه خدا سینه اش را برای قبول آن باز می کند و بدون هیچگونه شک و تردیدی آن را می پذیرد. ای ابوذر، بدان من بنده خدا و خلیفه او بر بندگان هستم، ما را خدا قرار ندهید و آنچه می خواهید در فضیلت ما بگویید و بدانید به باطن مقامات ما و نهایت آن نخواهید رسید خداوند متعال به ما کمالاتی و عنایاتی برتر از آنچه گوینده شما وصف کند یا به قلب یکی از شما خطور کند مرحمت فرموده است، و وقتی ما را اینگونه شناختید شما مومن هستید. سلمان گوید: عرض کردم ای برادر رسول خدا! کسی نماز را به پاداشته که ولایت شما را بر پاداشته باشد؟ فرمود: بلی ای سلمان: شاهد آن و تصدیق این مطلب، فرمایش خداوند است که در قرآن می فرماید (واستعينوا بالصبر والصلاة وانها لكبيره الا على خاشعين سوره بقره/45) مراد از صبر در این آیه شریفه رسول خدا ص است و مقصود از نماز بر پاداشتن ولایت من است... زیرا ولایت است که تحمل آن سخت است و فقط خاشعین می توانند آن را بپذیرند و خاشعین شیعیان عارف و آگاه هستند و در خارج می بینیم که گروههایی مختلف از مرجئه، قدریه، خوارج، نواصب و غیر اینها همگی به محمد اقرار و اعتراف دارند و در آن اختلاف ندارند و فقط درباره ولایت من است که اختلاف کرده اند آن را اکثر انکار نمودند و جز عده کمی نپذیرفتند که این آیه به آن ها اشاره فرموده است... و کسیکه اقرار به ولایت من نداشته باشد اقرار او به نبوت محمد سودی برایش ندارد زیرا این دو فرین یکدیگرند به خاطر اینکه نبی اکرم پیغمبر است که به سوی مردم فرستاده شده و امام و پیشوای آنهاست بعد از او علی امام و پیشوای مردم و جانشین محمد است ...